

тъй бѣше необходимо да покрывамъ главѣтъ си като излѣзвамъ на вѣнъ, защото иначе мя заболяваше силно.

Всичко това мя принуди да зема да скърпѣ за употрѣбеніе, колкото още дрипы ми оставахъ, а отъ нѣкои горни дрехы които бѣхъ зель отъ кораба, направихъ си една каквѣ да е кабаницѣ: така пакъ можѣхъ да сбодѣ двѣ каквы да сѣ забунчета и двое гащи; подобно отъ кожитѣ на четвероножнитѣ животны, които убивахъ, направихъ си една голѣмѣ гуглѣ (калпакъ) на вѣнъ съ вѣлнѣтъ и едно цѣло облекло, сирѣчь едно забунче и едни бевеврецы; облѣченъ така прѣдпазвахъ ся най-добрѣ отъ дѣждѣтъ.

Слѣдъ това заловихъ ся да си правѣ едно шатрило (умбрела) за двойно употрѣбеніе, споредъ обстоятелствата, да мя брани отъ слѣнцето и отъ дѣждѣтъ. Правихъ много опыты безъ да сполучѣ както искахъ. Шатрилото ми ся расперяше, но не ся свиваше, и отъ това не бѣше толкозъ сгодно за употрѣбеніе; най-послѣ съ тѣрпѣніе сполучихъ да направѣ едно което ся расперяше и свиваше споредъ както искахъ.

Слѣдувахъ петъ години обикновенныйтъ